

1986

No. 3

STAATSBLAD
van de
REPUBLIEK SURINAME

DECREET E-57

DECREET van 10 januari 1986, houdende vaststelling van regelen met betrekking tot het tegengaan van smokkelen (Decreet tegengaan smokkelen).

DE PRESIDENT VAN DE REPUBLIEK SURINAME,

In overweging genomen hebbende, dat in verband met de bestaande buitengewone economische omstandigheden, het wenselijk is regelen vast te stellen met betrekking tot het tegengaan van smokkelen;

Heeft, gehoord het Adviescollege, na verkregen goedkeuring van het Militair Gezag, de Raad van Ministers en De Nationale Assemblée, bekrachtigd het onderstaande decreet:

Artikel 1

1. In dit decreet wordt verstaan onder:
 - a. de minister: de minister belast met de zorg voor het beleid inzake de beheersing van de kosten van levensonderhoud;
 - b. goederen: alle roerende lichamelijke zaken, met uitzondering van binnenlandse wettige betaalmiddelen;
 - c. invoer van goederen: het brengen van goederen in het vrije verkeer;
 - d. uitvoer van goederen: het brengen van goederen buiten het vrije verkeer.

2

1986

No. 3

2. Onder invoer en uitvoer van goederen wordt mede verstaan iedere handeling die kennelijk rechtstreeks is gericht op het bewerkstelligen van invoer onderscheidenlijk uitvoer van goederen.

Artikel 2

1. Onverminderd hetgeen in de terzake bestaande wettelijke regeling is bepaald, is het een ieder verboden goederen in- of uit te voeren zonder vergunning van het daartoe bevoegde gezag, of daarbij behulpzaam te zijn dan wel gelegenheid, inlichtingen en middelen daartoe te verschaffen.
2. Onverminderd het bepaalde in het vorige lid is het een ieder verboden de daarin bedoelde goederen te kopen of te verkopen, te huren of te verhuren, in te ruilen of te verruilen, in pand te nemen of te geven, als geschenk aan te nemen, te vervoeren, te bewaren of te verbergen.

Artikel 3

1. Opzettelijke overtreding van het bepaalde in artikel 2 wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste zes jaren en geldboete van ten hoogste vijfhonderdduizend gulden.
2. Niet opzettelijke overtreding van het bepaalde in artikel 2 wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste vier jaren en geldboete van ten hoogste honderdduizend gulden.
3. De in dit artikel strafbaar gestelde feiten worden beschouwd als misdrijven.

Artikel 4

1. De vervolgingsambtenaar bezit de bevoegdheid terzake van feiten, strafbaar gesteld in artikel 3, voorwaarden te stellen, bij vrijwillige voldoening waarvan het recht tot strafvervolgning vervalt.

2. Ten aanzien van het bepaalde in het vorige lid, vindt artikel 100 van het Wetboek van Strafrecht overeenkomstige toepassing.
3. Indien het recht tot strafvervolging ingevolge dit artikel vervalt, wordt de desbetreffende instantie van het Ministerie van Transport, Handel en Industrie met de afloop van de zaak en de geldende voorwaarden in kennis gesteld.
4. De Minister belast met justitiële aangelegenheden geeft dienaangaande nadere voorschriften.

Artikel 5

Met het opsporen van de feiten strafbaar gesteld in artikel 3 zijn behalve zij, die in het algemeen belast zijn met het opsporen van strafbare feiten, mede belast de daartoe door de Minister belast met justitiële aangelegenheden in overleg met de daarbij betrokken instanties, aan te wijzen personen.

Artikel 6

De opsporingsambtenaren kunnen te allen tijde inzage vorderen van alle boeken en bescheiden, waarvan zij voor de goede vervulling van hun taak inzage nodig oordelen.

Artikel 7

1. De opsporingsambtenaren kunnen in het belang van de opsporing vorderen, dat de bestuurders van vaartuigen en vervoermiddelen deze doen stilhouden en controle toestaan op de naleving van de voorschriften bedoeld in dit decreet.
Zij kunnen, indien de belangen der contrôle naar hun redelijk oordeel zulks vorderen, ten koste van ongelijk deze vaartuigen en vervoermiddelen naar een nabij gelegen plaats overbrengen, lossen of doen lossen, dan wel afladen of doen afladen.
Zij kunnen vorderen dat de bestuurders overeenkomstig hun aanwijzingen terzake medewerking verlenen.

2. Een vordering om stil te houden, contrôle toe te staan en daarbij medewerking te verlenen kan ook worden gericht tot personen, die goederen vervoeren.
3. De opsporingsambtenaren treffen de maatregelen, welke naar hun redelijk oordeel noodzakelijk zijn, ten einde de nakoming van een vordering, als in dit artikel genoemd, te vervullen.

Artikel 8

1. De opsporingsambtenaren zijn te allen tijde bevoegd om in beslag te nemen, zomede ter inbeslagneming de uitlevering te vorderen, van alle goederen, met in begrip van het vaartuig of vervoermiddel, welke tot de ontdekking der waarheid kunnen dienen.
2. Zij hebben te allen tijde toegang tot alle plaatsten, daaronder begrepen lokalen, opslagplaatsen, erven en woningen, waarvan zij op grond van bepaalde feiten of omstandigheden vermoeden, dat zich aldaar goederen bevinden, leidende tot opsporing van de in artikel 3 strafbaar gestelde feiten.
Wordt hun de toegang geweigerd, dan verschaffen zij zich die desnoods met behulp van de sterke arm.
3. In woningen treden zij tegen de wil van de bewoners niet binnen dan voorzien van een algemeen last van de vervolgingsambtenaar of een bijzonder schriftelijke last van een hulpofficier van Justitie.
4. Van het binnentreden wordt binnen tweemaal vier en twintig uur proces-verbaal opgemaakt. Daarin wordt mede van het tijdstip van binnentreden en van het daarmee beoogde doel melding gemaakt.
De opsporingsambtenaren zijn bevoegd zich van bepaalde door hen aangewezen personen te doen vergezellen.
In dit geval wordt hiervan in het proces-verbaal melding gemaakt.
5. Van een weigering om te voldoen aan een in dit artikel opgelegde verplichting kan niemand zich met vrucht beroepen op de omstandigheid, dat hij uit enigerlei hoofde tot geheimhouding is verplicht, zelfs niet indien deze verplichting hem bij een wettelijke bepaling is opgelegd.

6. De bloed- en aanverwanten in de rechte linie, die in de zijlinie tot de derde graad ingesloten, alsmede de echtgenoot en de vroegere echtgenoot van de persoon te wiens aanzien de gegevens zijn verlangd, kunnen zich van het verstrekken van gegevens verschonen.

Artikel 9

1. Bij het uitoefenen van de bevoegdheid als bedoeld in artikel 8 leden 1 en 2 zijn de opsporingsambtenaren bevoegd de in dat artikel bedoelde goederen en plaatsen te verzegelen en indien nodig zoveel mogelijk te bewaken.
2. Van deze verzegeling alsmede van de inbeslagneming als bedoeld in artikel 8 lid 1 geven zij onverwijld kennis aan de vervolgingsambtenaar belast met de vervolging van economische delicten.

Artikel 10

1. Niettegenstaande hetgeen in artikel 3 is bepaald, kunnen de in beslag genomen goederen met inbegrip van het vaartuig of vervoermiddel in het openbaar worden verkocht. Indien het vaartuig of het vervoermiddel de verdachte niet toebehoort, maar de rechthebbende van het vaartuig of het vervoermiddel, waarmede het strafbaar feit is gepleegd, daarbij behulpzaam is geweest, gelegenheid dan wel inlichtingen en middelen heeft verschaft, kunnen deze eveneens in beslag worden genomen en in het openbaar worden verkocht. De opbrengst wordt in de Staatskas gestort.
2. Voor deze verkoop dient vooraf schriftelijke toestemming te worden verkregen van de vervolgingsambtenaar belast met economische delicten. Deze kan in de toestemming aangeven of alle in beslag genomen goederen of een deel daarvan verkocht zullen (zal) worden.
3. De richtlijnen met betrekking tot de in dit artikel bedoelde verkoop worden door het Openbaar Ministerie gegeven.

Artikel 11

1. Indien een feit, bij dit decreet strafbaar gesteld, wordt begaan door een rechtspersoon, wordt de strafvervolging ingesteld en kunnen de in dit decreet voorziene straffen en maatregelen, indien deze daarvoor in aanmerking komen, worden uitgesproken:
 - a. tegen de rechtspersoon dan wel
 - b. tegen de in Suriname gevestigde leden van het bestuur en bij ontstentenis of belet van die leden tegen de de vertegenwoordigers van de rechtspersoon in Suriname;
 - c. tegen hen, die tot het feit opdracht hebben gegeven, alsmede tegen hen, die de feitelijke leiding hebben gehad bij de verboden gedragingen dan wel
 - d. tegen de onder a, b en c genoemde gezamenlijk.
2. Voor de toepassing van het vorige lid wordt met de rechtspersoon gelijkgesteld de vennootschap zonder rechtspersoonlijkheid, de maatschap en het doelvermogen.
3. Geen straf wordt uitgesproken tegen het lid van het lid van het bestuur of tegen de vertegenwoordiger van wie blijkt dat het feit buiten zijn toedoen is gepleegd.

Artikel 12

1. Voor zover in dit decreet hiervan niet is afgeweken vinden de artikelen van het Wetboek van Strafrecht en de artikelen 42 tot en met 81 van het Wetboek van Strafvordering ten aanzien van de in artikel 3 strafbaar gestelde feiten overeenkomstige toepassing.
2. Indien de bepalingen van dit decreet niet in overeenstemming zijn met de bepalingen van andere wettelijke regelingen betreffende in- en uitvoer van goederen, vinden de bepalingen van dit decreet toepassing.

Artikel 13

1. Indien de verdachte van het telastegelegde wordt vrijgesproken, worden alle in beslag genomen goederen c.q. de opbrengst daarvan, aan hem teruggegeven.
2. Indien de verdachte evenwel van het telastegelegde van rechtsvervolging wordt ontslagen, kan de rechter bij zijn uitspraak bepalen, dat hem de goederen of een deel daarvan c.q. de opbrengst of een deel daarvan zullen worden teruggegeven.
3. Het bepaalde in het eerste lid is van overeenkomstige toepassing in die gevallen, waarin de vervolgingsambtenaar van verdere vervolging afziet.

Artikel 14

Onverminderd hetgeen in de vorige artikelen is bepaald, kan bij of krachtens staatsbesluit aanvullende voorschriften worden vastgesteld.

Artikel 15

1. Dit decreet dat kan worden aangehaald als "Decreet te-gengaans smokkelen" wordt bekend gemaakt in het Staatsblad van de Republiek Suriname.

2. Het treedt in werking met ingang van de dag volgende op die van zijn bekendmaking.

Gegeven te Paramaribo, de 10e januari 1986.

L.F. RAMDAT MISIER.

Het Militair Gezag,
De Bevelhebber van het
Nationaal Leger,

D.D. BOUTERSE.

De Minister van Transport, Handel
en Industrie,
I.E. FONG POEN.

De Minister van Justitie,
S. PUNWASI.

De Minister van Financiën
en Planning,
W.A. UDENHOUT.

Uitgegeven te Paramaribo, de 10e januari 1986.

De Minister van Binnenlandse Zaken,
Districtsbestuur en
Volksmobilisatie,
J.A. WIJDENBOSCH.

DECREET E-57

DECREET van 10 januari 1986, houdende vaststelling van regelen met betrekking tot het tegengaan van smokkelen (Decreet tegengaan smokkelen).

NOTA VAN TOELICHTING

Het komt de laatste tijd veelvuldig voor en wel vanwege de huidige economische omstandigheden dat personen goederen in Suriname invoeren en buiten Suriname uitvoeren zonder in het bezit te zijn van de daartoe vereiste vergunningen. Deze goederen worden dan tegen vrij hoge prijzen aan de bevolking of buiten het grondgebied van Suriname verkocht.

Hierdoor ontstaat er een duidelijke schaarste aan goederen bestemd onder meer voor de eerste levensbehoeften, terwijl er een onevenredige druk op de bevolking wordt gelegd die de beschikking over deze goederen wenst te krijgen.

Dit geldt uiteraard ook voor andere goederen die buiten onze grenzen worden verkocht.

Het is op grond hiervan dat thans behoefte is gevoeld om enkele dringende voorzieningen te treffen, teneinde het euvel van het smokkelen van goederen effectief te kunnen bestrijden.

Met de huidige wetgeving kan dit euvel enigszins worden bestreden, maar helaas niet effectief genoeg. Steeds meer is gebleken dat het smokkelen van goederen de laatste tijd verontrustend is toegenomen met alle gevolgen van dien.

De nieuwe wetgeving dient effectieve maatregelen te bevatten om het smokkelen van goederen tegen te gaan in deze economische noodsituatie.

Ook is het van belang dat de opsporingsambtenaren bijzondere bevoegdheden krijgen ten aanzien van de in dit artikel strafbaar gestelde feiten in verband met het effectief optreden, hetgeen uiteraard geënt is op de generale en speciale preventie.

Met goederen wordt hier bedoeld alle roerende lichamelijke zaken met uitzondering van binnenlandse wettige betaalmiddelen (artikel 1). Zij die goederen in Suriname of buiten het grondgebied van Suriname vervoeren en derhalve in strijd met dit decreet handelen, zullen onder de werking van dit decreet vallen.

Wat de invoer betreft wordt gedacht aan personen die bijvoorbeeld goederen aan de grenzen gaan kopen zonder de vereiste vergunningen om deze daarna tegen exorbitante prijzen aan de bevolking te verkopen.

De strafbedreiging is te vinden in artikel 3, waar naar gelang van opzet of niet opzet, zware straffen tegen dit strafbaar feit zijn gesteld.

Daarnaast kunnen de in beslag genomen goederen met inbegrip van het vaartuig of vervoermiddel waarmee deze goederen werden vervoerd in het openbaar worden verkocht.

Het niet van belang of de verdachte al dan niet rechthebbende is van deze goederen, zodat een beroep hiertoe geen succes zal hebben (artikel 10). In dit geval wordt ook gedacht aan de verdachte die in dienst is van een onbekende werkgever, althans niet bekend is met de werkgever, die de opdracht tot het smokkelen heeft gegeven. Ook hier zal het beroep niet opgaan.

In dit kader is het van belang dat voor deze verkoop de schriftelijke toestemming van de vervolgingsambtenaar is vereist. Deze kan hierbij aangeven of alle in beslag genomen goederen of een deel daarvan zullen/zal worden verkocht. De vervolgingsambtenaar kan hiertoe gronden vinden, indien bijvoorbeeld het vaartuig of vervoermiddel door de verdachte is gestolen of verduisterd. Hij kan dan bepalen dat het vervoermiddel of vaartuig niet zal worden verkocht.

Een ander bevoegdheid van de vervolgingsambtenaar is te vinden in artikel 4.

In tegenstelling tot het algemeen strafrecht is deze transigeerbevoegdheid uitgebreid tot misdrijven, terwijl de wettelijke voorschriften van het algemeen strafrecht, wat betreft de te stellen voorwaarden, hierbij overeenkomstige toepassing vinden.

Het is van belang op te merken dat in artikel 4 lid 4 een delegatiebevoegdheid met betrekking tot de transigeerbevoegdheid wat betreft het stellen van nadere regels aan de minister is gegeven.

In zijn beschikking zal de minister enkele basisprincipes vastleiden bij het opleggen van geldboete, zoals de ernst van het gepleegde feit, de mate van verrijking of de verdachte van het smokkelen van goederen een beroep of gewoonte maakt.

Reeds is gesteld dat voor de effectiviteit enkele bijzondere bevoegdheden aan de opsporingsambtenaren zijn gegeven. Zo zal in de eerste plaats de algemene politie en de militaire politie deze feiten opsporen en wel onder verantwoordelijkheid van de vervolgingsambtenaar belast met de vervolging van economische delicten. Daarnaast kunnen bijzondere opsporingsambtenaren in overleg met de minister belast met justitiële aangelegenheden worden aangewezen.

De opsporingsambtenaar is bevoegd boeken en bescheiden te vorderen (artikel 6), het stilhouden en controleren van bestuurders van vaartuigen en vervoermiddel (artikel 7).

Artikel 8: De bevoegdheid tot inbeslagname is zeer ruim. Het geldt voor alle goederen inclusief het vaartuig of vervoermiddel.

Voor een goede rechtsorde is het van belang dat de opsporingsambtenaren van deze inbeslagneming onmiddellijk kennis geven aan de vervolgingsambtenaar, een en ander voor de eventuele latere verkoop waarbij de toestemming van de vervolgingsambtenaar is vereist.

Gelet op de ernst van dit strafbaar feit is bepaald, dat tegen de verdachte personen dwangmiddelen kunnen worden toegepast (inverzekeringstelling, voorlopige hechtenis, artikel 41 tot en met 81 Wetboek van Strafvordering), vandaar dat dit strafbaar feit als misdrijf is bestempeld.

De Minister van Transport, Handel
en Industrie,

I.E. FONG POEN.

De Minister van Justitie,

S. PUNWASI.